

Ben paa disse civile Institutioner. Det er indlysende, at Sagens nuværende Ordning ikke kan være tilfredsstillende, thi Marineofficererne er ikke mere end 3 Aar ad Gangen paa disse Inspektionskibe; de kan akkurat være der saa længe, til de bliver kendt med Forholdene, saa skal de flytte sig, for andre Officerer skal ogsaa til at gnave de Ben, man kan ikke have de samme siddende dér hele Tiden. Og Resultatet bliver, at de paagældende Skibe og Institutionen bliver daarligt betjent. Jeg tror, at der i de paagældende Etater kun er een Mening om, at saaledes som det gaar, er det i højeste Grad uheldigt, og at det kun kan blive til Fordel og Gavn for de paagældende Etater, at de kommer ind under et andet Ministerium.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger om Udenrigsministeriets Budget. Det er, saa vidt jeg kan se, det eneste Budget, som ikke er nedskåret. Det er paa det forelagte Finanslovsforslag paa 6 664 000 Kr. Paa Finansloven for indeværende Aar er det paa 5 356 000 Kr. Der er altsaa en Opgang, men man maa her ganske vist regne med, at der paa Tillægsbevillingsloven er opført 1 235 000 Kr., saaledes at det i alt for indeværende Aar bliver 6 591 000 Kr., men dog mindre end paa det kommende Budget. Altsaa, der er ingen Nedskæring, og saa maa man jo endda vente, at der alligevel i Løbet af Vinteren vil komme en Tillægsbevillingslov, der yderligere kræver Bevillinger til Udenrigsministeriet.

Jeg ser til min Glæde, at det høje Ministerium lader nogle af Gesandtskabsstillingerne henstaa ubesatte. Det samme lovede den forrige Udenrigsminister, og det er sikkert overmaade fornuftigt, at vi, naar vi endelig skal spare, ikke holder flere Gesandtskaber end højest nødvendigt. Men det forekommer mig, at man maatte kunne lade endnu flere henstaa ubesatte, til vi kommer ind i roligere Forhold og faar en bedre Økonomi. Grunden til, at Udenrigsministeriets Poster blev saa stærkt udvidet for nogle Aar siden, var jo, at man skulde støtte Erhvervene og skaffe Markeder for de danske Produkter. Naar man ser paa Erhvervskontorets Beretninger, maa jeg sige, at det er nu ikke saa forskrækkelig meget, der er gjort i Retning af at skaffe Markeder eller bedre Vilkaar for Afsætningen. Jeg tvivler ikke om, at Kontoret har gjort sit bedste, og de Mænd, som er ansatte der, arbejder upaaklageligt. Jeg har personlig erfaret, at naar man viste danske Købmænd til dem, fik de udmærket Vejledning og blev betjent paa

bedste Maade. Men stort er der dog alligevel ikke kommet ud af det, og det var maaske muligt, at man endnu flere Steder kunde klare sig uden Gesandter, blot med Konsuler eller Generalkonsuler. De maatte ogsaa kunne give de Indberetninger, som Erhvervskontoret faar, og hvoraf en Del bliver optrykt i Udenrigsministeriets Tidsskrift; flere af dem er jo meget oplysende og gode, men de maatte akkurat lige saa godt kunne skaffes af en Konsul som af en Gesandt.

Der er det ved Gesandter, at de er dyre, dyre i Opholdspenge, meget dyrere end i Lønninger, Medens Lønningerne ikke er saa overvældende, er Opholdspengene fra 22 000 til 52 000 Kr. om Aaret og varierer mest mellem 30 000 og 40 000 Kr. Det er store Penge, der er mange Gesandtskaber, og det forekommer mig, at man paa dette Omraade maatte kunne spare en god Del. Hvis vi for Pengene fik nye Markeder, hvis vi fik nye Afsætningsmuligheder for vore Varer, ja saa var det jo ikke saa galt, saa var der ret god Mening i det, men det forekommer mig ikke, man kan sige, vi har faaet det. Naar der f. Eks. til Polen, hvor vi har et Gesandtskab, i 1922 kun er udført af indenlandske Varer for 781 000 Kr., er det jo ikke nogen stor Handel paa dette Land, og naar der indførtes Varer derfra for 2 717 000 Kr., er det heller ikke overvældende, om end dog mere — men naturligvis kunde man ogsaa faa Lov til at købe noget dernede, selv om vi kun havde en Konsul der. Til Finland er der afsat for 5 327 000 Kr., til Holland for 19 Millioner, til Belgien for 38 Millioner, til Frankrig for 37 Millioner, til Brasilien kun for 4 Millioner, til Argentina for 3 849 000 Kr., til Kina for 2 Millioner og til Japan for 614 000 Kr. Jeg henstiller, om ikke en Del af disse Gesandtskaber kunde spares, og man kunde hjælpe sig med Konsuler, f. Eks. i Argentina og Brasilien, hvormed der er en saa ringe Handel. Vilde det dog ikke være rimeligt, om man sparede Gesandten og hjalp sig paa en noget billigere Maade? Heller ikke Kina synes at være meget interesseret i danske Produkter, og Holland og Belgien, som ligger saa nær ved hinanden, maatte dog sikkert kunne hjælpe sig med en fælles Gesandt. Jeg henstiller blot dette til den højtærede Udenrigsministers Overvejelse, idet jeg i øvrigt ogsaa gerne vil give den højtærede Minister Lejlighed til at fortælle Tinget, hvorledes det gaar med Erhvervsarbejdet og med at skaffe Markeder i Udlandet.

Fra Udenrigsministeriet vender man